

Erklæring, at de virkelig vedkende sig den kristne Tro, vedkende sig gennem Erklæringen, at de ere i Overensstemmelse med den Folkekirkelige, indenfor hvilken de skulle varetage deres Hverv.

Det næste Ændringsforslag gaar ud paa som Surrogat for en Kirkeforfatning at oprette et Udvalg i den Skikkelse, hvori vi have kendt det fra tidligere Tid, og at bemyndige Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet til, naar som helst han maatte finde Anledning dertil, at sammenkalde dette Udvalg til at drøfte og afgive Betænkning om folkekirkelige Forhold, ligesom Udvalget ogsaa, naar det er sammenkaldt, er berettiget til at fremkomme med Forslag om saadanne Forhold. Det vil være unødvendigt at gennemgaa dette Ændringsforslag i alle dets Enkeltheder, da det jo er velkendte Sager. Jeg skal blot nævne Slutningspunktet i dette Ændringsforslag, hvor der staar saaledes: „Alle Udgifter afholdes af Statskassen”. Der kan spørges, hvorfor man har valgt denne Form, hvorfor man ikke har valgt den Form at sige, at de nødvendige Midler til Udgifterne maa tilvejebringes paa de aarlige Finanslove. Grunden til, at vi have valgt denne Form, er, at dersom vi havde valgt den anden, havde man i Virkeligheden lagt Myndigheden til at kunne sammenkalde det kirkelige Udvalg i Finansudvalgets Haand og ikke i Ministerens. Efter vort Forslag bliver Ministeren saaledes stillet, at han, naar han finder, det er nødvendigt, naar han finder det ønskeligt, og at der er Foranledning dertil, kan sammenkalde Udvalget. Og man tør vel gaa ud fra, at Udgifter, som ere betingede af, og som ere afholdte i Henhold til vedtagne Love, ville ogsaa med Rimelighed kunne ventes bevilgede paa Finansloven, i øvrigt er der jo ogsaa noget, som hedder Tillægsbevillingsloven. Ministeren er i alt Fald stillet saaledes, at det er ham, der har Ansvaret for Udvalgets Sammenkaldelse. Naar det er blevet sagt, at der var vist ingen Minister, der vilde indkalde det, før han havde sikret sig, at de nødvendige Midler vare bevilgede paa Finansloven, vil jeg dertil svare, at det kunde dog tænkes, at der kom saadanne Forhold indenfor Folkekirken, at Ministeren maatte anse det for meget uheldigt at udskyde Sammenkaldelsen af det kirkelige Udvalg, og at han maatte sige til sig selv: her foreligger saadanne Forhold, at det er nødvendigt at sammenkalde det snarest muligt, nu har jeg dette Organ, nu kan jeg høre Folkekirken, nu vil jeg høre dens Røst, og det taaler ingen Opsættelse. Jeg er vis

paa, at under saadanne Forhold vil han ogsaa have og burde i alt Fald have Mod til at gøre dette Skridt og vilde sikkert ogsaa komme godt derfra.

I det sidste Ændringsforslag foreslaas det ved anden Behandling foreslaede Beløb, 50,000 Kr., nedsat til 25,000 Kr. Ærede Medlemmer af dette høje Ting ville erindre, at den højtærede Kultusminister ved anden Behandling egentlig udtalte, at han efter de Undersøgelser, der vare foretagne, var kommen til det Resultat, at der ikke behøvedes noget saadant Tilskud fra Staten, men at Kirken selv sad inde med Midler, hvorved det vilde være muligt at regulere paa tilfredsstillende Maade samtlige kirkelige Embeder her i Landet. De Undersøgelser, der her var Tale om, og om hvilke det udtrykkelig bemærkedes, at de først meget nylig vare afsluttede, omfattede Aarene 1911, 1910, 1909 og 1908 og gaa altsaa 4 Aar tilbage i Tiden. Jeg kan ikke tilbageholde min Forundring over, at vi ikke i Fjor, da denne Sag var til Behandling i Landstinget, fik nogle af disse Oplysninger, for jeg har vanskeligt ved at forstaa, at man, selv om det er en Undersøgelse, der først er afsluttet nu, i 1911 skulde have været ganske uvidende om, hvorledes Forholdene have stillet sig i 1909 og 1908. Men imidlertid, Oplysningerne foreligge først nu. Jeg skal minde om en Udtalelse af den ærede Ordfører, det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen). Han omtalte et ganske bestemt Tilfælde, hvoraf fremgik, at en Præst var saare uheldigt stillet, trods denne fortræffelige Overflod af folkekirkelige Midler. Jeg føler mig overbevist om, at det Tilfælde kan suppleres med mange, mange flere. Vi ere derfor paa det rene med, at det, selv om disse Summer ere til Raadighed, i Betragtning af Forholdene, som de ere indenfor Præstestanden, ikke paa nogen Maade er overflødig, men i høj Grad tiltrængt, at der bliver en Supplering fra Statskassen. Vi have derfor optaget Forslaget fra forrige Gang, men have halveret Summen og sagt: Naar Ministeren siger, at der er saa rigeligt i Behold, mene vi ogsaa at kunne nøjes med de foreslaede 25,000 Kr.

Dette er de faa Ord, hvormed jeg her ved Forhandlingens Indledning skal ledsage Ændringsforslagene, som jeg skal anbefale til velvillig Behandling.

Ordføreren (Fr. Petersen): Naar jeg skal udtale mig om de foreliggende Ændringsforslag, som det ærede 2det Medlem